

In de interviewserie 'Ziel en zaligheid' wekelijks de ontboezemingen van een smaakmaker. Vandaag: Rob de Nijs, zanger met zestig jaar ervaring.

Tekst: Jan Vriend Foto: William Rutten

ZIEL & ZALIGHEID

Uit zelfbescherming kiezen voor de

vrijheid

Ben je een kerstkind als je op tweede kerstdag ter wereld kwam? Ja toch? Rob de Nijs werd geboren op 26 december 1942: tweede kerstdag dus. Zijn 76e verjaardag is aanleiding om op die feestdag een documentaire uit te zenden over zijn leven. „Ze hebben me ruim een jaar gevolgd met de camera. Bij optredens, in de kleedkamers, maar ook thuis. Daardoor komen er ook veel persoonlijke kanten van me naar voren, denk ik. Hoe het resultaat eruitziet weet ik nog niet, want ik heb de film zelf nog niet gezien. Dat is beter van niet, want ik ken mezelf. Als perfectionist wil ik dan toch weer dingen veranderen. Nee, ik moet het aan de makers overlaten. En daar heb ik het volste vertrouwen in.”

Ook op oudejaarsavond is hij weer op tv. Dan met een optreden bij 'Het muziekfeest van het jaar', dat eerder deze maand al werd opgenomen. Tussen de repetities en de opnamen door beantwoordt hij hier tien vragen over zijn ziel en zaligheid.

Welke karaktertrekken heb je van je ouders?

„Mijn artistieke kant heb ik van mijn moeder. Zij was kunstzinnig. Ze speelde amateurtoneel en hield van muziek. Mijn moeder stimuleerde me ook om naar de cabaretschool te gaan. Andere ouders zouden boos zijn als hun kind de HBS niet afmaakt, maar toen ik van school ging was dat bij mij thuis geen probleem. Toen ik op de HBS niks meer deed omdat ik liever zong, vonden ze dat prima en stimuleerden ze me om als artiest verder te gaan.”

„Qua uiterlijk lijk ik op mijn moeder. Zij had thuis de broek aan en regelde alles. Mijn vader was vooral een zachtmoedige man die haar lijnen volgde. Hij had een autorijdschool. Zijn reameslogan was: 'Wilt u snel uw rijbewijs, leer dan rijden bij De Nijs'. Van hem heb ik een liefde voor auto's meegekree-

gen. Toen ik pas doorbrak, had ik mooie sportwagentjes. Een Morgan, bijvoorbeeld. Maar intussen ben ik zo vaak beduvelend met dubieuze tweedehandsjes en dure reparaties dat mijn autoliefde is bekoeld. Ik heb nu een degelijke, bijna saaiwagen.”

Aan welke ervaring uit je jeugd denk je nog wel eens terug?

„In mijn schooljaren had ik last van mijn luchtwegen, zodat het beter was om stoffige klaslokalen te vermijden. Daarom heb ik een tijd les gehad bij een openluchtschool in het Oosterpark, in Amsterdam. Daar stimuleerden ze me om me muzikaal te ontwikkelen. In die tijd leerde ik bijvoorbeeld om accordeon te spelen.”

„Als scholier deed ik altijd mee aan schoolvoorstellingen. We speelden een keer een stuk waarin ik de directeur van de school imiteerde. Omdat die man pijp rookte, had ik voor die voorstelling de pijp van mijn opa geleend. In het stuk moest ik kwaad worden. Dat speelde ik zo echt dat ik uit woede die pijp brak. Mijn opa was niet blij toen hij zijn lievelingspijp in twee stukken terugkreeg.”

Wat was de beste beslissing van je leven?

„Dat ik altijd mijn hart heb gevolgd. In dit vak krijg je te maken met mensen die je gouden bergen en grote bedragen voorspiegelen als je met ze in zee gaat. Maar dan verwachten ze ook dat je hun lijn volgt. Ook als dat artistiek niet interessant is. Als je dan niet oplet, teken je een contract dat je verplicht om in volle feesttenten en bij bierfestivals oude hits te zingen met een orkestbandje. Goed voor je portemonnee misschien, maar die weg heb ik nooit gekozen. Ik blijf mezelf en treed liever met een live band op in de theaters. Commercieel is dat vast wat minder interessant, maar daardoor heb ik op lange termijn wel een trouw, eigen publiek opgebouwd.”

Wat had je beter anders kunnen doen?

„In de privésfeer heb ik het niet altijd handig aangepakt. Ik ben nogal een ladies man, zoals dat heet. Gevoelig voor verleiding dus. Daardoor ben ik niet altijd trouw geweest. Dat is natuurlijk niet leuk voor je partner. Daarom ben ik niet trots op alles wat er op dat gebied is gebeurd. Maar dan was het

aanbod zo verleidelijk dat ik het niet kon weerstaan. Meestal was het een kortstondige bevlieging en kreeg ik later spijt. Maar een enkele keer was het ook goed om het vertrouwde los te laten. Want als een relatie beklemmend wordt en je blijft er te lang in hangen, werkt dat verstikkend. Uit zelfbescherming kun je dan beter voor je vrijheid kiezen. Of voor iets nieuws.”

Wat heb je nodig om gelukkig te zijn?

„Als ik mijn kinderen om me heen heb, ben ik gelukkig. Mijn jongste zoon is vijf. De blijdschap die dat jongetje me geeft, is onbeschrijflijk.”

„Ook na een optreden kan ik heel gelukkig zijn. Door de optelsom van de muziek, de band en het publiek komt er op zo'n moment zoveel energie vrij dat ik me daaraan kan opladen. In zekere zin is het applaus na een show ook altijd weer een ontlading en een opluchting. Want ik ben nooit zeker van het succes. Ik heb wel vertrouwen in mijn talent, mijn liedjes en mijn band, maar dat is nog geen garantie. Voor succes moet je blijven knokken.”

Wat heb je geleerd van je leven tot nu toe?

„Dat het je belangrijkste opdracht is om een goed mens te worden. Ik deed dat door hard te werken en trouw te blijven aan mijn eigen koers. Door mijn eigen weg te kiezen ben ik als mens en artiest steeds overeind gebleven. Daarbij is het de kunst om jezelf steeds te blijven vernieuwen. Ik heb het geluk gehad dat er steeds talentvolle tekstschrijvers en componisten op mijn pad kwamen die mijn carrière iedere keer weer een impuls gaven.”

„Het leven leerde me ook dat de meeste mensen iets goeds in zich hebben. In de loop der jaren leer je daar steeds beter voor open te staan. Dan ontdek je dat je de mooie dingen uit anderen kunt filteren en dat je over hun schaduwkanten heen moet stappen.”

Wat zou je aan jezelf willen veranderen?

„Niks. Zoiets heeft bij mij ook geen zin, want er is geen leukere versie van mezelf. Ik hoor anderen steeds roepen dat ze graag jonger willen zijn, maar daar verlang ik niet naar. Ik geniet juist van deze levensfase. Het voordeel van ouder worden, is dat je ietsje wijzer wordt. En dat je de tijd krijgt om dingen die ver-

keerd zijn gegaan weer goed te maken. Een ander pluspunt van mijn leeftijd is dat mensen je in de loop der jaren je fouten gaan vergeven.”

Wat is het grootste verdriet van je leven?

„Dat is het overlijden van mijn ouders. Ze zijn kort na elkaar gestorven. Mijn vader in november 2000, mijn moeder in februari 2001. Dat verdriet kruip onder je huid en laat je nooit meer los. Dat lege gevoel van rouw komt steeds terug als ik bij uitvaarten zing. Bij het afscheid van 'Hamelen'-componist Joop Stokkermans heb ik gezongen en ook bij de uitvaart van circusvrouw Dicky Boltini vroegen ze me om een liedje te zingen. Nadat ik vroeger een seizoen met collega-zanger Johnny Lion in hun circuspiste heb opgetreden, hebben we altijd een goede band

gehouden.”

„Deze week was ik nog bij Johnny, want met hem ben ik altijd bevriend gebleven. Nu is hij ernstig ziek. Hij vreest dat hij het niet lang meer maakt. Daarom hebben we intense gesprekken gevoerd, maar ook weer flink gelachen, net als vroeger.”

„Toen ik terugreed besefte ik dat dat een groot nadeel is van mijn leeftijd: dat er zo veel dierbaren om je heen wegvalen.”

Bid je wel eens?

„Ja, bidden is voor mij belangrijk. Als ik bid heb ik het gevoel dat ik steun krijg van een toehoorder die naar me luistert en die er altijd is. Ik weet niet eens of die toehoorder echt bestaat, maar toch vind ik er rust en kracht bij. Voor een concert trek ik me daarom altijd even terug om te bidden. Met een beetje

steun van boven, heb ik het idee dat ik het tenminste niet allemaal zelf hoeft te doen.”

„Ook voor het slapen gaan bid ik altijd even om in gedachten de dag door te nemen. En als er iets spannends of belangrijks te gebeuren staat, vraag ik ook altijd even om steun van boven, om mogelijk onheil af te wenden. Dat merkt verder niemand, want dat speelt zich alleen in mijn hoofd af.”

Wat zijn je plannen?

„Gewoon doorgaan. Ik wil in het nieuwe jaar weer een album uitbrengen en ga verder met mijn theaterconcerten. Zolang mijn stem het volhoudt, blijf ik optreden. Mocht mijn lijf protesteren, is dat jammer, dan ga ik desnoods met een rolstoel het toneel op. Dat deed ik ook toen mijn achillespees doormidden was. Daar ben ik toen een tijd zoet mee

geweest. Maar ik werkte gewoon door, want ik heb er een hekel aan om een concert af te zeggen. Maar voorwaarde is natuurlijk wel dat mijn stem goed blijft. Want zonder stem geen zang.”

De documentaire 'Rob de Nijs - Niet voor het laatst' wordt uitgezonden op woensdag 26 december om 22.15 uur bij AvroTros (NPO2). 'Het muziekfeest van het jaar' met o.a. Rob de Nijs is op 31 december vanaf 22 uur te zien op NPO3. De Nijs treedt op in o.m. de Philharmonie in Haarlem (16/2), Fletcher Hotel in Heiloo (5/4) en 't Spant in Bussum (12/4).

Rob de Nijs kort

Rob de Nijs (1942) groeide op in Amsterdam. In 1962 wint hij met zijn band een talentenjacht in het Concertgebouw. Later gaat hij solo en acteert hij in tv-series als 'Oebele' en 'Hamelen'. Hij boekt successen met liedjes als 'Jan Klaassen de Trompetter' en 'Zuster Ursula'. In 1996 scoort hij een nummer één hit met 'Banger hart'. Nog altijd trekken de zanger en zijn band met hun theaterconcerten door het land.

Rob de Nijs heeft twee zonen uit zijn tweede huwelijk en een zoon uit zijn derde huwelijk. Hij woont met zijn gezin op de Veluwe.

Rob de Nijs en de voordelen van ouder zijn

